

konserterna var i alla fall 2003 + att Jonas kom med 2004 och han var inte med på första demon.

Det stämmer säkert! Det är väl nån som har chansat in 2004 på Discogs. (På själva demon står det varken datum eller årtal.)

Ganska säker på att den spelades in och släpptes (utan mixande eller sånt bök, då den spelades in på en kanal med minidisc) direkt efter Asta Kasks konsert som enligt deras gigografi var 31/10-03...

Då kör vi på det... Ni har ju ett ganska säreget sound. Vilka fem band kan man slänga ner i en häxbrygd för att få EPA?

Jag har skrivit de flesta låtarna alltid, så mina influenser kanske får bli svar på din fråga då. När vi började spela kände jag mer eller mindre bara till Ebba Grön, så de måste väl få vara med. Asta Kask var alltid målbilden på hur vi ville låta när vi har lärt oss, då de är det bästa punkbandet. Sen gillar jag gammelhardcore som Minor Threat och fina basgångar som Descendents och DLK är bra på.

Jag deltog i ett låtsnack för ett antal år sedan och då var er låt "I'm a hustler, baby" med. Jag beskrev då er musik - fullt medveten om att det var ni - som "Livin Sacrifice möter Sista Skriket på speed" (drogen, inte hastigheten). Är det rimligt/rättvisande?

Gillar båda banden, så absolut.

Många av era låtar klockar in på runt en och en halv minut. Jag läste i nån intervju att du beskrev er musik som "stressig". Det är en jävligt bra beskrivning, haha.

Vi vill gärna spela på gränsen till vad vi fixar, det är roligast. Vi har alltid bara låtit "som det blir". Det är först nu 34 år gammal som jag ibland kan känna att jag har någon slags kontroll över vad jag skriver för en låt, men knappt nu heller.

Er musik har ju alltid varit intensiv och energisk, men det känns som om tempot höjdes ytterligare på LP:n?

Njaa... det är mer så att demosarna har vi spelat in när låtarna var nya och orepade, vi fick upp dom i tempo något år efter att vi gjort inspelningarna. Det grämde vi oss lite över såklart. Så LP:n hade vi repat mer inför, så att det skulle vara lika snabbt på skivan som live. Men så snackar jag ju om de sista två demosarna, innan det kunde vi inte spela snabbt.

Låtarna är inspelade mellan 2015-2017. När bestämdes det att det skulle bli en LP?

Direkt. Jag minns faktiskt inte riktigt varför det tog två år mellan inspelningarna. Vi skrev nog hälften av låtarna, spelade in dem och skrev andra hälften och spelade in när vi repat in dem, bara i en sakta mak, haha. Och hade det inte blivit en LP var ändå planen hela tiden att det skulle bli en lång demo åtminstone, tror jag.

"Jag håller ditt hår när du kräks" är ju en fantastisk ösig och catchy dänga. Det står att den skrevs kollektivt med de fem gästsångarna. I vilket sammanhang kom den till?

Vi sågs ju (tyvärr!) inte allihopa när den gjordes (förutom Gabbi som var med oss i studion och sjöng), utan det skedde via internet. Jag skrev det mesta av texten och la upp på Pirate Pad där de inbjudna kunde skriva om/klart sina egna textrader, eller välja ett exempel som jag skrivit om de inte var sugna på att skriva egen text. Det var även fritt att lägga någon egen påläggsgitarr eller liknande om man fick feeling, vilket Stryparn gjorde på refrängen. Att den kom till överhuvudtaget var för att jag ville skriva en kärlekslåt till punkscenen och de vänner/fina bekantskaper jag fått genom åren.

Mm, man vill inte veta hur ens liv sett ut om man inte fastnat för punken. Jag har ett par stora EPA-fans i bekantskapskretsen. De är ganska överens om att "Alaska" är er allra bästa låt. Är det en allmän åsikt och vad har ni i bandet för personliga favoriter?

Jag tror att vi i bandet tycker att "Livet är hårt" är vår bästa, den valde vi ju som singel från skivan. "Alaska" är den vi oftast får komplimanger för, men den är ju i fyrtakt och därför en ganska udda låt för oss.

Min topp trio är "Jag håller...", "Fort Europa" och "Jag äter gräs". På framförallt de tidiga utgåvorna är sången väldigt genomträngande och påtaglig (kanske inte på kassettdemon iofs). Den gifter sig bra med den ganska direkta musiken. Jag antar att jag är långt ifrån den ende som påtalat att du har en ganska karakteristisk sång?

"Fort Europa" är den jag är allra minst nöjd med från LP:n, haha. Nä, jag har fått höra många gånger förr att jag har karakteristisk sång.

Varför missnöjd med "Fort Europa"?

Jag tycker den blev rätt lökig i musiken, men den var nyast tror jag när vi spelade in den så det kom lite som en överraskning hur den "egentligen låter" när vi spelade in. Hade vi repat den lite mer innan inspelning hade jag nog skrivit om nåt för att få mer attack. Den känns seg tycker jag, och det är för långsam sång, jag gillar inte att jag måste hålla ut på orden.

Jag tycker det känns lite skönt att inte exakt alla låtarna osar av stress, haha. När jag gjorde research inför den här intervjun berättade en av mina källor att den sett en konsert med er i Växjö runt 2008 där du var utklädd till ananas på scenen. Har ni ofta haft den sortens utstyrsel på era gig?

Vi kände väl oftast att vi inte passade in riktigt bland "de coola punk/HC-bandet", så vi förstärkte det medvetet istället för att försöka vårt tuffaste. Vi har oftast spelat i DIY-scenen på hardcore och crustspelningar och där skulle vi ju ändå framstå som udda vad vi än gjorde. Så det var väl lite "empowerment" att välja det själva att vara fjantig istället. Så började det väl, men sedan insåg vi ju att det är jättekul (för oss) som uppladdning inför gig att klä ut oss så vi har fortsatt även om självkänslan är bättre nu även utan utklädningskläder.

Det är lustigt det där med känslan att inte vara "tillräckligt" cool för käng/HC-band eller för allmänt äldre rutinerade personer inom scenen. Jag känner igen känslan själv när jag var tonåring, fast i form av lyssnande trallpunkare. När man möter samma personer x antal år senare kan man nästan få för sig att man bara inbillade sig. Åtminstone känns det så för mig.

Jo, så är det säkert många gånger, det var ju inte så värst ofta någon sade nåt rätt ut. Sen skilde det ju från stad till stad vad som var coolt i punk/HC-scenen också. Det fanns ju creddiga trallpunkare i andra städer där jag kände att jag inte heller passade in. Och jag tyckte det var helt stört att det var coolt att ha nitar i Göteborg, det fick jag ju faktiskt någon gliring rakt ut för i Linköping: "ju mer nitar, ju mindre punk", typ. Oftast var ju folk peppiga och snälla. Men man är ju lite känslig i tonåren...

Jo, hehe. Och jag hade själv en period när jag förknippade nitar med lördagspunkare och därför stökade runt lite i lokalpressen bland annat. Punkscenen bygger ju på gemenskap och scene pride, men det måste också finnas utrymme för lite bråk och konflikter tycker jag. Nä, samma källa från Växjö-spelningen hävdade även att ni kastade ut Pop Rocks till publiken då. (Godisbitar som när de kommer i kontakt med saliv börjar spraka och fräsa i munnen.) Inte helt okontroversiellt eftersom godiset vid den tiden påstods vara potentiellt farligt för såväl luftstrupen och magsäcken som tandemaljen. Idag är väl dock alla utom de allra största foliehattarna överens om att de är helt ofarliga.